

“Fläming” : Een stukje Vlaanderen in Duitsland

De Fläming is een heuvelachtige streek die zich uitstrekt ten zuidwesten van Berlijn-Potsdam. De streek dankt haar naam aan ingeweken Vlamingen en Nederlanders uit de 12de eeuw. Dit is nog sterk te merken aan sommige plaatsnamen zoals de stad Brück (Brugge) en de stad Euper (Ieper). Ook de stad Wittenberg, waar Luther de reformatie in gang zette, werd door Vlamingen gesticht.

In de 19de eeuw prikkelde het idee, dat de Fläming nog steeds bewoond werd door een authentiek Vlaamse bevolking die over de eeuwen heen haar taal, zeden en gebruiken gaaf had weten te bewaren, de verbeelding van heemkundigen, historici en filologen. Aan Vlaamse kant was het de jurist en diplomaat Emile De Borchgave die dit idee in 1865 voor het eerst lanceerde. In Duitsland was het vooral dominee Otto Bölke die in een decennialange heemkundige bedrijvigheid de theorie van een nog steeds authentieke Vlaamse Fläming poogde te staven. Na de Duitse eenmaking in 1990 was het Fläming-verhaal aanleiding tot nieuwe Vlaams-Duitse contacten. De bijdrage schetst ook de ideologische gedaanteverwisselingen die dit verhaal in de loop van anderhalve eeuw heeft ondergaan.

Der Fläming : Geschichte van een Duits-Vlaams verhaal. Auteur : Winfried Dolderer (°1954) historicus en journalist, studeerde geschiedenis, Duits en kunstgeschiedenis in Mainz en geschiedenis in Leuven. Hij promoveerde in 1989 in Kassel op een proefschrift over Deutscher Imperialismus und belgischer Nationalitätenkonflikt. Die Rezeption der Flamenfrage in Deutschland und deutsch-flämische Kontakte 1890 bis 1920. In de jaren 1980 was hij Duitsland-correspondent van De Nieuwe en van 1990 tot 1997 van De Standaard. Hij werkte ook mee aan de Nieuwe Encyclopedie van de Vlaamse Beweging en is lid van o.m. de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde en de Arbeitskreis Historische Belgienforschung.